

САДРЖАЈ

Облици политичког поретка

Појам демократије

Врсте демократије

Појам аутократије

Врсте аутократије

Закључак

Литература

Облици политичког поретка

Облици политичког поретка се одређују према политичком носиоцу суверене државне власти. Тај носилац може бити већина или мањина народа. Политички поредак у коме државна власт припада већини народа, у коме та већина бира носиоце државне власти, врши контролу над њиховим радом и поставља питање њихове одговорности како за незаконит тако и за несврнисходан рад, назива се демократија, а политички поредак у коме државна власт припада мањини народа, ако носиоци те власти не изводе право на власт из воље већине народа, нити подлежу контроли и одговорности пред народном већином се назива аутократијом.

Приликом остваривања јединствене воље из мноштва различитих поља, зависно од облика политичког поретка, прибегава се различитим средствима „ обједињења воље “: принуди и терору, Божијој милости и религиозности, историји и нацији, историјским идеолошким циљевима или материјалним интересима, моћи експертског мишљења или харизми и у модерним уставним демократским државама као владајуће средство политичког обједињавања воље се јавља одлука већине. Ти процеси образовања политичке воље и средства којима се у том процесу постиже обавезујућа одлука из мноштва различитих појединачних и групних воља, а посебно начело већине, представљају критеријум више за разликовање демократије и аутократије.

Облици политичког поретка представљају један од више карактеристичних облика државе. А у држави тешко да власт може да врши цео народ. Уосталом, уставни модерни демократских држава и не полазе од тзв. демократије идентитета. У модерној и савременој држави, демократија идентитета, непосредна владавина народа, владавина без посредничких и представничких тела, не може да успе.

ДЕМОКРАТИЈА

Демократија (грч.: демос – народ ; кратеин – владати) представља облик државе који се често јавља, па чак и политички режими, који нису демократски, настоје да легитимишу своје постојање позивањем на демократију. Како њен назив указује она представља владавину народа.

Демократија почива, пре свега, на идеји слободе и једнакости, али и на уговору, својини и правди. Идеја демократије је настала у старој Грчкој, и у свом изворном значењу је означавала владавину сиромашног народа. Та идеја је почивала на једнакости грађана да слободно говоре у скупштини и једнакости пред законом.

Изворно, старогрчко схватање демократије као владавине народа најдоследније је изражено у атинској демократији из времена Клистенових реформи 507.г.п.н.е. Просторна и бројна ограниченост грчког – посебно атинског полиса омогућила је да његова демократија буде директна, тј. непосредна владавина свих грађана као демоса. Античко схватање демократије као владавине народа добило је нови подстицај у рационалним природно правним теоријама и у филозофији просвећености. С идејама о рађању људи као слободних и једнаких бића, о постојању њихових неотуђивих права и слобода, као и о потреби да се преуреде друштво и држава како би се та права и реално остварила, изронила је из историјске таме и античка идеја демократије. Идеал античке грчке преноси се у државни живот Старог Рима који доноси не само битну новину у јасном

разликовању приватне и јавне сфере, већ и у разумевању „ демократског статуса“ републике. Платон и Аристотел разматрају демократију као једну од форми владавине, али је не заступају као добро решење. Платон каже да је владавина једног најбоља, владавина неколицине друга најбоља а владавина мноштва најгора. Ако говоримо о против законитим владавинама онда је најгора владавина једног, друга најгора је владавина неколицине а најмање најгора је владавина мноштва. Демократија је по Платону, од свих против законитих владавина, најбоља а од свих законитих најгора.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com